

Słuchanie Słowa Bożego

„Kiedy czytane jest Pismo Święte, sam Bóg przemawia do swojego ludu, a Chrystus obecny w swoim słowie, głosi Ewangelię”. (Zobacz oryginał, Ogólna Instrukcja do Mszału Rzymskiego, #29)

Słowa zawarte w Piśmie Świętym nie są podobne do innych słów jakie kiedykolwiek słyszymy. Bóg sam objawia się nam przez Pismo Święte. Wierzmy, że całe Pismo Święte jest natchnione przez Ducha Świętego i musi być czczone jako Słowo Boże. W słuchaniu Słowa Bożego poznajemy głębię Bożej Miłości do nas i nasze obowiązki jako naśladowców Chrystusa.

„Poprzez słuchanie Słowa Bożego, Kościół wzmacnia się i rozrasta, a w znakach i symbolach zawartych w uroczystościach liturgicznych na nowo uźyczystwiają się dzieła Boże dokonane w historii zbawienia.” (Zobacz oryginał, Introduction to the Lectionary, #7)

Podczas niedzielnej Mszy Świętej słyszymy trzy czytania, które są zaczerpnięte ze Starego jak i Nowego Testamentu. Pierwsze czytanie, przez większość roku, jest wzięte ze Starego Testamentu i przypomina nam że Bóg pracował nad zbawieniem człowieka od zarania wieków. Pierwsze czytanie w okresie Wielkanocnym jest zaczerpnięte z Dziejów Apostolskich i przypomina nam o działalności i upowszechnianiu się pierwotnego Kościoła. Drugie czytanie zaczerpnięte jest zawsze z Nowego Testamentu, a mianowicie z listów jednego z apostołów lub z Apokalipsy. Trzecie czytanie to Ewangelia, która jest punktem kulminacyjnym w liturgii Słowa. Ewangelie są pełnym obrazem Objawienia Bożego w Chrystusie. Ewangelia zajmuje centralne miejsce w liturgii Słowa. Dlatego też, nie jak pozostałe czytania, głoszona jest z oddzielnej księgi. Księga ta, zwana Ewangeliarzem, jest uroczystość niesiona w procesji na rozpoczęcie Mszy Świętej a nie Lekcjonarz, który jest używany do pozostałych czytań. Ewangeliarz ten jest kładziony na ołtarzu i pozostaje tam aż do momentu proklamacji Ewangelii przez diakona lub kapłana. Diakon, który czyta Ewangelię, prosi kapłana o błogosławieństwo; kapłan celebrujący czyni skłon przed ołtarzem i

sam modli się, aby stać się godnym do sprawowania posługi głoszenia Ewangelii.

Ewangeliarz może być również niesiony w asyście świec oraz kadzidła. Podczas słuchania Ewangelii przyjmujemy postawę stojącą. Czynimy znak krzyża na czole, ustach oraz sercu modląc się, aby słowa wygłoszonej Ewangelii pozostały zawsze w naszym umyśle, na naszych ustach i w naszym sercu. Po zakończeniu czytania Ewangelii, diakon lub kapłan całuje Ewangeliarz. Tymi znakami czci, Kościół oddaje cześć Chrystusowi podczas głoszenia Jego Słowa.

Słowo Boże głoszone podczas Mszy św. wzywa nas do odpowiedzi przez naszą wiarę. Mową i śpiewem, postawą i gestami, cichą modlitwą i co najważniejsze, poprzez uważne słuchanie Pisma św. które jest głoszone, otwieramy nasze życie na Słowo Boże. Modlimy się, aby przez Ducha Świętego Słowo Boże odzwierciedlało się w naszym życiu, tak abyśmy „wprowadzali słowo w czyn, a nie byli tylko słuchaczami”(Jakub 1, 22).

Aby Słowo Boże mogło zamieszkać w naszych sercach, nasz udział we Mszy Świętej musi być w pełni świadomy i aktywny. Obrzędowo udzielamy następujących odpowiedzi „Bogu niech będą dzięki” oraz „Chwała tobie

Chryste.” Śpiewając psalm responsoryjny odpowiadamy na pierwsze czytanie a przed czytaniem Ewangelii śpiewamy „Alleluja”

Z uwagą słuchamy Słowa Bożego głoszonego przez lektora, diakona lub kapłana.

Słuchamy uważnie, tak jak gdyby sam Chrystus stał przy ambonce; bowiem rzeczywiście, kiedy jest czytane Pismo Święte to sam Bóg przemawia do nas.

Bardzo pomocnym jest przygotowanie się do owocnego słuchania Pisma Świętego.

Ojciec Święty Jan Paweł II w instrukcji o Dniu Pańskim “Dies Domini” wzywa „wszystkich biorących udział w Eucharystii, to jest kapłanów, ministrów liturgii oraz wiernych...do przygotowywania się do liturgii poprzez wcześniejszą refleksję nad Słowem Bożym, które ma być głoszone podczas Eucharystii”. Ojciec Święty dodaje, że jeśli tego nie zrobimy, “to ciężko będzie, aby tylko samo czytanie Słowa Bożego podczas liturgii wydało oczekiwane owoce.” (n.40)

Liturgia Słowa Bożego zawiera także homilię, której zadaniem jest pomoc w lepszym zrozumieniu Słowa Bożego i tekstów Mszy Świętej, tak abyśmy mogli w lepszy sposób wprowadzić Słowo Boże i naukę zawartą w tekstach Mszy Świętej w nasze życie. Homilia nie może być pominięta w niedzielę lub święta, ponieważ jest liturgiczną funkcją sprawowaną przez kapłana lub diakona. Po homilii następuje wyznanie wiary, tak zwane Credo, po którym następuje modlitwa wiernych kończąca

Liturgię Słowa, a podczas której wierni, natchnieni Słowem Bożym, modlą się w potrzebach świata, Kościoła Powszechnego oraz swojej parafii.

Stół Słowa Bożego oraz stół Eucharystyczny żywi duchowo wiernych członków Kościoła.

„W Słowie Bożym zapowiadane jest przymierze Boże a w Eucharystii nowe i wieczne przymierze jest odnawiane” (Zobacz oryginał, Introduction to the Lectionary, n. 10).

Słowo Boże prowadzi nas do stołu Eucharystycznego, przez który mamy dostęp to wielkich dzieł Bożych, a przede wszystkim zbawczej śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Przez nasze zjednoczenie z Jezusem w Jego ofierze dla Ojca jesteśmy głębiej włączeni w życie Boże.

Rola ciszy

Ogólna Instrukcja do Mszału Rzymskiego wzywa do momentów ciszy podczas Mszy Świętej, a szczególnie podczas Liturgii Słowa: „Liturgia Słowa powinna być sprawowana w taki sposób, aby była możliwość medytacji. Dlatego należy unikać wszelkiego pośpiechu, który utrudnia skupienie. Wskazane są krótkie momenty ciszy podczas których, za pośrednictwem Ducha Świętego, Słowo Boże będzie odebrane sercem a odpowiedź na nie będzie udzielona przez modlitwę (Zobacz oryginał, Ogólna Instrukcja, n. 56).

Wkładka ta powstała w przygotowaniu do wprowadzenia Ogólnej Instrukcji do Mszału Rzymskiego, która dokona się w Archidiecezji Chicago'wskiej w pierwszą niedzielę Adwentu, to jest 30 listopada, 2003. Informacje w niej zawarte zostały oparte na materiałach udostępnionych przez Sekretariat do spraw Liturgicznych Stanów Zjednoczonych Konferencji Katolickich Biskupów, Inc., w Washington'ie D.C. Copyright ©2002